

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4To/5/2021
Identifikačné číslo spisu: 9521100115
Dátum vydania rozhodnutia: 19.12.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:9521100115.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. decembra 2023 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci obžalovaného Mgr. W. L., pre prečin poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. účinného do 31. júla 2019 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. júla 2019, o odvolaní obžalovaného Mgr. W. L. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo 4. júna 2021, sp. zn. 13T 5/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného Mgr. W. L. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej aj „ŠTS" alebo „súd prvého stupňa"), zo 4. júna 2021, sp. zn. 13 T 5/2021 (ďalej aj „napadnutý rozsudok"), bol obžalovaný Mgr. W. L. (ďalej len „obžalovaný" alebo „odvolateľ") uznaný za vinného z prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. účinného do 31. júla 2019 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. júla 2019 na skutkovom základe, že

„dňa 21.09.2018, v úmysle vylákať finančné prostriedky, predložil na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bardejove (ďalej aj „ÚPSVaR Bardejov") v mene spoločnosti MR Group Slovakia s. r .o., so sídlom Karpatské námestie 10A, 831 02 Bratislava - Rača, IČO: 51 659 441 (ďalej aj „MR Group Slovakia") podľa § 54 ods. 1 písm. a) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov žiadosť s prílohami o poskytnutie finančného príspevku na podporu vytvárania pracovných miest v rámci národného projektu „Cesta na trh práce 2" - Opatrenie č. 1, a to na vytvorenie troch pracovných miest v prevádzke RelaxCentrumPepekgymmix na ulici Tačevskej 43 v Bardejove, na ktorej sfalšoval podpis konateľa spoločnosti Ing. L. M. a prílohy - vyhlásenie žiadateľa k posúdeniu podmienok poskytnutia pomoci de minimis podľa Schémy pomoci de minimis na podporu zamestnanosti DM č. 16/2014 v

platnom znení s dátumom 20. september 2018, vyhlásenie žiadateľa k posúdeniu podmienok poskytnutia pomoci de minimis podľa Nariadenia Komisie (EÚ) č. 1407/2013 o uplatňovaní čl. 107 a 108 ZFEÚ na pomoc de minimis a Schémy pomoci de minimis na podporu zamestnanosti DM č. 16/2014 v platnom znení, s dátumom 20.09.2018, zámere vytvorenia pracovného miesta u zamestnávateľa v rámci národného projektu „Cesta na trh práce 2“ s dátumom 20.09.2018 na jeho pokyn vyplnila a podpísala sfaľovaným podpisom Ing. L. M. zamestnankyňa spoločnosti W. B., rovnako na jeho pokyn vyplnila aj ďalšie vyhlásenia žiadateľa na piatich samostatných prílohách žiadosti s dátumom 20.09.2018, na ktorých podpis konateľa spoločnosti sfaľoval Mgr. W. L., ktorý zároveň dňa 11.10.2018 bez vedomia konateľa spoločnosti predložil ÚPSVár Bardejov ním vyhotovené Splnomocnenie splnomocniteľa MR Group Slovakia, zastúpeným Ing. L. M. - konateľ spoločnosti, pre splnomocnenca JUDr. W. L., na vykonávanie všetkých právnych úkonov týkajúcich sa, nadväzujúcich a súvisiacich s právnou agendou a oprávnením na podpis Dohody o poskytnutí príspevku na podporu vytvárania pracovných miest v rámci národného projektu s názvom „Cesta na trh práce 2“ - Opatrenie č. 1, Kód ITMS 2014+312031Q926, na ÚPSVár Bardejov a realizovanie príslušnej právnej agendy na a pred orgánmi a organizáciami a príslušnými orgánmi poverenými, oprávnenými vo veci konať alebo spolupodieľať sa na veci v zmysle platnej legislatívy na území Slovenskej republiky s dátumom 10.10.2018, ktoré podpísal sfaľovaným podpisom Ing. L. M., na základe ktorých dokladov ÚPSVár Bardejov uzavrel dňa 11.10.2018 so zamestnávateľom MR Group Slovakia Dohodu č. 18/34/054/454 o poskytnutí finančného príspevku na podporu vytvárania pracovných miest v rámci národného projektu „Cesta na trh práce 2“ - Opatrenie č. 1 podľa § 54 ods. 1 písm. a) zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pre subjekty vykonávajúce hospodársku činnosť (ďalej aj „Dohoda“), a to na vytvorené pracovné miesta troch zamestnancov, po splnení podmienok tejto Dohody na úhradu časti celkovej ceny práce zamestnanca, ktorý bol prijatý do pracovného pomeru, vo výške 85 % z celkovej ceny práce zamestnanca, najviac však vo výške 648, 96 Eur počas najviac 15 mesiacov, v celkovej výške príspevku 29 203, 20 Eur, pozostávajúceho z príspevku z Európskeho sociálneho fondu vo výške 24 822, 72 Eur (85 %) a z príspevku zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky vo výške 4 380,48 Eur (15 %), ktorú podpísal Mgr. W. L. sfaľovaným podpisom Ing. L. M., aj napriek povinnostiam zamestnávateľa stanovenými v čl. II Dohody - vytvoriť tri pracovné miesta pre uchádzačov o zamestnanie (bod 1), udržať po dobu najmenej 20 mesiacov pracovné miesta v celkovom počte tri (bod 1.1), obsadiť pracovné miesto po odsúhlasení úradom vytvorené podľa bodu 1, najneskôr do 30 kalendárnych dní od nadobudnutia účinnosti tejto Dohody uzatvorením pracovného pomeru na plný pracovný úväzok, resp. na neurčitý pracovný čas s podmienkou zamestnávania minimálne 20 mesiacov na druh prác, ktoré súvisia s predmetom činnosti zamestnávateľa, a to manažér/správca prevádzky, kondičný tréner/masér, pedikér/kozmetik s predpokladaným dňom nástupu do práce 15.10.2018 (bod 2), dodržiavať štruktúru vytvorených pracovných miest v súlade s bodmi 1 a 2, pridelať zamestnancom prácu podľa pracovnej zmluvy a platiť im za vykonanú prácu dohodnutú mzdu v súlade s predloženou žiadosťou o poskytnutie príspevku (bod 4) a napriek jeho vedomosti, že spoločnosti MR Group Slovakia bola doručená výpoveď zo zmluvy o nájme nebytových priestorov na ulici Tačevskej 43 v Bardejove ku dňu 30.09.2018 v dôsledku neplatenia nájomného, vyhotovil a podpísal sfaľovaným podpisom Ing. L. M. pracovné zmluvy s tromi zamestnancami s dňom nástupu do pracovného pomeru od 16.10.2018, ktoré riadne neodovzdal na ÚPSVár Bardejov, zamestnancov neprihlásil na povinné verejné zdravotné poistenie a sociálne poistenie, nepridelil im dohodnutú prácu, pričom k ďalšiemu konaniu nedošlo len v dôsledku oznámenia Ing. L. M. o absencii oprávnenia Mgr. W. L. na zastupovanie spoločnosti MR Group Slovakia v predmetnom konaní a následného odstúpenia poskytovateľa od Dohody, čím by v prípade vyplatenia finančného príspevku spôsobil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, Dlhý rad 2748, 085 01 Bardejov škodu vo výške 29 203, 20 Eur, pozostávajúceho z finančného príspevku z Európskeho sociálneho fondu vo výške 24 822, 72 Eur a z finančného príspevku zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky vo výške 4 380, 48 Eur."

Za to mu súd prvého stupňa podľa § 225 ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. júla 2019 s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. j), § 37 písm. h) Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu podmieniene odložil a uložil probačný dohľad v skúšobnej dobe, ktorú

podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. obžalovanému zároveň uložil povinnosť počas skúšobnej doby sa jedenkrát mesačne dostaviť na kontrolu k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v obvode ktorého má trvalý pobyt a podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. vyslovil, že obžalovaný je povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom okresného súdu, v obvode ktorého má trvalý pobyt.

Proti rozsudku ŠTS zo 4. júna 2021, sp. zn. 13 T 5/2021, podal obžalovaný (sám) odvolanie, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021 ihneď po vyhlásení rozhodnutia, ktoré napadol v celom rozsahu. Odvolanie bolo dodatočne písomne odôvodnené samotným obžalovaným, a to podaním doručeným ŠTS 28. júna 2021, v ktorom napadol výrok o vine a treste z dôvodu skutkových chýb rozsudku a vyjadril názor, že zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú nejasné, neúplné a nezákonné, dokazovanie je neúplné a súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Odvolateľ súdu prvého stupňa vytkol postup v rozpore so zásadou in dubio pro reo a mal za to, že vykonané dôkazy nepreukazujú jeho vinu. Z vykonaného dokazovania podľa neho vyplynuli viaceré rozpory v tom, ako sa mal skutok stať, pričom v merite veci nejde o konanie, ktoré zakladá trestnoprávnu zodpovednosť. Napadnutý rozsudok považoval za nespravodlivý, nezákonný, nesprávny a nedostatočne odôvodnený a obžalobu prokurátora za protizákonnú, bez relevantných skutočností a dôkazných prostriedkov, ktoré bol povinný zabezpečiť už vyšetrovateľ, čo neurobil napriek výzvam obžalovaného a jeho žiadam. Odvolateľ ďalej poukázal na to, že v priebehu prípravného konania sa vo veci vystriedali dvaja vyšetrovatelia a traja prokurátori, skutok bol neprípustným spôsobom nadkvalifikovaný a bolo vznesené obvinenie, a to aj napriek upozorneniam obžalovaného na chýbajúce obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu. Vznesené obvinenie bolo protizákonné a obžaloba predčasná a neopodstatnená. Vyšetrovateľ bez udania relevantného dôvodu neumožnil obžalovanému zúčastniť sa pri výsluchoch všetkých svedkov a súd na hlavnom pojednávaní následne zamietol návrh obžalovaného na doplnenie samotného dokazovania o ďalších relevantných svedkov. K dokonaniu trestného činu a k spôsobeniu následku nedochádza pre určité obštrukcie, ktoré zasiahnu do skutkového deja a zmenia smer rozvíjajúcej sa príčinnej súvislosti. Zdôraznil, že hlavným úmyslom jeho seriózneho konania a prístupu bolo vytvoriť fungujúcu prevádzku a dať ľuďom prácu v regióne, kde je vysoká nezamestnanosť a nízke mzdy. Konanie obžalovaného nebolo popísané jednoznačne a nebol preukázaný objekt, objektívna stránka ani subjektívna stránka trestného činu. Úmysel protiprávneho konania sa u jeho osoby zakladal na prijatom, telefonicky odobrenom, potvrdenom, reálnom, preukázateľnom súhlase a kompletnom, racionálnom, včasom a zákonom informovaní konateľa M., ako aj kompetentných pracovníkov príslušných orgánov vo veci údajne sfaľovaného splnomocnenia. Nepravdivé sú podľa odvolateľa aj údaje o výpovedi z nájmu priestorov, pretože trvanie zmluvného vzťahu bolo potvrdené konateľom Mgr. V. V. telefonicky i ústne, a tento fakt dokazuje aj zaplatenie nájomného v plnej výške dňa 5. októbra 2018, ktorého platba bola v omeškaní z objektívnych príčin, kvôli dlhodobému nekonaniu prenajímateľa pri odstraňovaní havarijného stavu, ktorý bránil v spustení prevádzky. Na prevádzku sa viazali aj finančné prostriedky, ku ktorých prevodu by došlo po predložení obligatórných písomností. Znamená to, že ani v štádiu pokusu či prípravy nedošlo k poškodeniu žiadneho subjektu. Skutočnosti uvedené v obžalobe, vo výpovedi oznamovateľa a konateľa spoločnosti Ing. M. sa podľa obžalovaného absolútne nezakladajú na pravde, oznamovateľ fabuluje a časovo si prispôsobuje svoju výpoveď, aby sa vyvinil spod zodpovednosti. Ing. L. M. vedel a vedome súhlasil s postupom obžalovaného, rovnako tak vedel o splnomocnení a svoj podpis na ňom na účely potrebných úkonov odobril. Vedel aj o všetkých ďalších postupoch obžalovaného, bol pravidelne informovaný o tom, čo sa deje. Z dôvodu časovej tiesne však zamestnancov na príslušné úrady (evidencie) neprihlásil. S ohľadom na uvedené, bolo v konaní potrebné skúmať aj motív celkového konania obžalovaného, ktorý nie je racionálny a jasný. Odvolateľ ďalej poukázal na pochybnosti o vierohodnosti a konfabulácii oznamovateľa, na zmeny vo výpovediach a rozpory v texte oznámenia a výsluchoch a dodal, že poškodeným v danej veci je on sám, pretože konateľ mu svojím nekonaním spôsobil celkovú škodu v sume 190 000 Eur s príslušenstvom. Uzavrel, že nikdy v úmysle priamom či nepriamom, nechcel protiprávne konať, porušiť akúkoľvek normu a svojím konaním nenaplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu a neporušil medziľudské vzťahy, dobré mravy ani etický kódex, ale mal v úmysle dať ľuďom prácu a dosiahnuť prospech podnikania, v čom mu bolo bránené rôznymi obštrukciami. Rozsudok je nedôvodný, arbitrárny, nezákonný a nepreskúmateľný. Na hlavnom

pojednávani v rámci § 240 ods. 3, ods. 4 Tr. por. navrhol ako svedkov vypočúť všetky doposiaľ účastné osoby za jeho osobnej prítomnosti. Na základe uvedeného sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie s tým, že nebolo dokázané, že sa skutok stal, prípadne aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

V súlade s ustanovením § 314 Tr. por. prvostupňový súd odôvodnenie odvolania doručil ostatným stranám konania, vyjadrenie k nemu však nebolo podané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 315 veta druhá Tr. por.) v prvom rade preskúmal procesné podmienky pre podanie odvolania a zistil, že tento riadny opravný prostriedok je prípustný (§ 306 ods. 1 Tr. por.), bol podaný oprávnenou osobou a proti výrokom, proti ktorým je možné ho podať [§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Tr. por.], v zákonom stanovenej lehote (§ 309 ods. 1 Tr. por.), na zákonom určenom mieste (§ 309 ods. 1 veta prvá, § 310 Tr. por.), spĺňa zákonné náležitosti (§ 311 ods. 1 Tr. por.) a zo strany odvolateľa nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania ani k späťvzatiu opravného prostriedku (§ 312 Tr. por.).

Následne po zistení, že nie je dôvod na postup podľa § 316 ods. 1 Tr. por., Najvyšší súd pristúpil k preskúmaniu existencie podmienok pre zrušenie rozsudku a vrátenie veci súdu prvého stupňa ex offo podľa § 316 ods. 3 Tr. por. Zistil pritom, že:

- Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, rozhodoval v súlade s § 11 ods. 3 v spojení s § 237 ods. 3 písm. b) Tr. por. a v súlade s § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [§ 316 ods. 3 písm. a) Tr. por.];

- obžalovaný Mgr. W. L. sa v konaní pred súdom obhajoval sám, pričom zároveň nebol daný dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 Tr. por. [§ 316 ods. 3 písm. b) Tr. por.];

- pokiaľ ide o prítomnosť obžalovaného na hlavnom pojednávaní [§ 316 ods. 3 písm. c) Tr. por.], ktoré sa uskutočnilo v (jedinom) termíne 4. júna 2021, obžalovaný sa ho riadne zúčastnil; dôvody na postup podľa § 316 ods. 3 Tr. por. teda Najvyšší súd nevezhliadol.

V zmysle § 317 ods. 1, ods. 2 Tr. por. odvolací súd následne preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, majúci na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom vychádzal z odvolaním určeného rozsahu prieskumu, keď odvolateľ napadol rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu.

Dospel pritom k nasledovným záverom:

Pri plnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Dôkazy získané a vykonané zákonným spôsobom, v rozsahu, ktorý bol pre ustálenie skutkového stavu v predmetnej veci plne postačujúci, súd prvého stupňa hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a vyvodil z nich skutkové zistenia, ktoré sú správne, pričom v dôvodoch rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, ako sa vyrovnal s podstatnými skutočnosťami a akými právnymi úvahami sa spravoval tak, ako to predpokladá ustanovenie § 168 Tr. por., a v tomto smere nie je jeho rozhodnutie arbitrárne ani svojvoľné. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa došiel k správnym skutkovým zisteniam a správnym právnym záverom, keď obžalovaného uznal za vinného zo súdených trestných činov a uložil mu trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a probačným dohľadom. Najvyšší súd zastáva názor, že rozhodnutie súdu prvého stupňa ako celok je vecne správne a nevezhliadol dôvod na jeho zmenu ani zrušenie.

Trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1 Tr. zák. (v znení účinnom ku dňu spáchania skutku) sa dopustí ten, kto použije alebo predloží falšovaný, nesprávny alebo neúplný výkaz alebo doklad, alebo neposkytne povinné údaje, alebo použije prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskej únie, z rozpočtu spravovaného Európskou úniou alebo v zastúpení Európskej únie na iný účel, ako boli pôvodne určené, a tým umožní spôsobenie sprenevery alebo protiprávne zadržanie prostriedkov z uvedeného rozpočtu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky. O prísnejšie trestnú, kvalifikovanú skutkovú podstatu, ide okrem iného v prípade, ak je takýmto činom spôsobená väčšia škoda (§ 261 ods. 2 písm. a) Tr. zák.).

Trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák. (v znení účinnom ku dňu spáchania skutku) sa dopustí ten, kto vyláka od iného dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa, a to tým, že ho uvedie do omylu v otázke ich splnenia, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov. O prísnejšie trestnú, kvalifikovanú skutkovú podstatu, ide okrem iného v prípade, ak je takýmto činom spôsobená väčšia škoda [§ 225 ods. 4 písm. a) Tr. zák.].

Podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Pre uznanie viny na základe podanej obžaloby v tomto konaní bolo potrebné preukázať, že:

- obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého konania sa dopustil v úmysle predložiť falšovaný doklad a tým umožniť protiprávne zadržanie finančných prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskej únie, a spôsobiť týmto činom väčšiu škodu, ale k dokonaniu činu nedošlo; a súčasne
- obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého konania sa dopustil v úmysle vylákať od iného príspevok zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺnil, a to tým, že ho uviedol do omylu v otázke ich splnenia, a spôsobiť týmto činom väčšiu škodu, ale k dokonaniu činu nedošlo.

Premietnuté na skutkové okolnosti danej veci v zmysle podanej obžaloby bolo potrebné preukázať, že obžalovaný v úmysle vylákať finančné prostriedky predložil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bardejove (ďalej aj „Úrad“) v mene spoločnosti MR Group Slovakia s.r.o. (ďalej aj „spoločnosť“) podľa § 54 ods. 1 písm. a) zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 5/2004 Z. z.“) žiadosť s prílohami o poskytnutie finančného príspevku, na ktorej sfašoval podpis konateľa Ing. M., a prílohy (2x vyhlásenie, zámer z 20. septembra 2018) na jeho pokyn vyplnila a podpísala sfašovaným podpisom Ing. M. W. B., ktorá na jeho pokyn vyplnila aj ďalších 5 príloh - vyhlásení z 20. septembra 2018, na ktorých podpis konateľa sfašoval obžalovaný, ktorý zároveň predložil Úradu splnomocnenie, ktoré podpísal sfašovaným podpisom Ing. M., a na základe týchto dokladov bola medzi spoločnosťou a Úradom uzavretá dohoda o poskytnutí finančného príspevku na vytvorené pracovné miesta troch zamestnancov, na úhradu časti celkovej ceny práce zamestnanca v celkovej výške príspevku 29 203, 20 Eur, pozostávajúceho z príspevku z Európskeho sociálneho fondu vo výške 24 822, 72 Eur (85 %) a z príspevku zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky vo výške 4 380, 48 Eur (15 %), pričom dohodu podpísal obžalovaný sfašovaným podpisom Ing. M., a aj napriek povinnostiam vyplývajúcim z uzavretej dohody a napriek tomu, že spoločnosti bola doručená výpoveď z nájmu nebytových priestorov obžalovaný vyhotovil a podpísal sfašovaným podpisom pracovné zmluvy s tromi zamestnancami, ktoré Úradu neodovzdal a zamestnancov neprihlásil do príslušných evidencií a nepridelil im dohodnutú prácu, pričom k ďalšiemu konaniu nedošlo len v dôsledku oznámenia Ing. M. o absencii oprávnenia na zastupovanie spoločnosti. Takýmto konaním by v prípade vyplatenia príspevku obžalovaný spôsobil škodu vo výške 29 203, 20 Eur.

Vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie. V konaní pred súdom prvého stupňa sa hlavné pojednávanie uskutočnilo dňa 4. júna 2021, na ktorom:

- bol vypočutý obžalovaný Mgr. W. L.,

- boli uskutočnené výsluchy svedkov: M. W., Ing. L. M., W. B.;

- boli prečítané svedecké výpovede (z prípravného konania): W. B., L. W., Mgr. F. G., Mgr. S. M., T. O.;

- súd oboznámil početné listinné dôkazy

§ ku skutku (e-mailová komunikácia, výpoveď zmluvy o nájme, zmluvy o bežnom účte s výpismi, dokumentácia z výberového konania, zápisnice, faktúry a dobropisy, oznámenie o zrušení pracovného pomeru, pracovná zmluva a ukončenie pracovného pomeru, odstúpenie od Dohody, splnomocnenia, Dohoda, kontrolný list a správa o finančnej kontrole, výpis zo živnostenského registra, zmluva o nájme, výpis z obchodného registra, kolaudačné rozhodnutie, prevádzkový poriadok, rozhodnutie mesta Bardejov, pracovné zmluvy, dohody o hmotnej zodpovednosti a registračné listy, žiadosť o príspevok a prílohy, zoznam faktúr a výpisy z účtu, správa poisťovne Dôvera, Union a VŠZP, správa Sociálnej poisťovne,) a

§ k povesti a osobným pomerom obžalovaného (odpis z registra trestov, výpis z evidencie priestupkov, znalecký posudok vo veci ORP-491/1-VYS-B3-2015).

Z výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré odvolací súd nepovažoval za potrebné korigovať ani doplniť, vyplynulo, a tieto skutočnosti ani neboli sporné, že medzi účastníkmi Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, v mene ktorého konal JUDr. PhDr. Michal Goriščák, PhD., riaditeľ, a spoločnosťou MG Group Slovakia s.r.o. (označenou ako zamestnávateľ), za ktorú mal konať ako štatutárny zástupca Ing. L. M., bola dňa 11. októbra 2018 uzatvorená „Dohoda č. 18/34/054/454 o poskytnutí finančného príspevku na podporu vytvárania pracovných miest v rámci národného projektu „Cesta na trh práce 2“ - Opatrenie č. 1 podľa § 54 ods. 1 písm. a) zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pre subjekty vykonávajúce hospodársku činnosť“, predmetom ktorej malo byť poskytnutie finančného príspevku zamestnávateľovi na podporu vytvárania pracovných miest v rámci operačného programu: Ľudské zdroje, Prioritná os: 3. Zamestnanosť*, národný projekt: „Cesta na trh práce 2“ - Opatrenie č. 1, kód ITMS 2014+: 312031Q926*, s tým, že finančný príspevok mal pozostávať z príspevku z Európskeho sociálneho fondu a príspevku zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v pomere 85 % a 15 % v celkovej výške 29 203, 20 Eur (ďalej aj „Dohoda“, č. l. 380 - 385, zväzok č. II). Dohoda obsahuje podpisy účastníkov na oboch stranách s tým, že pri podpise zamestnávateľa je označený Ing. L. M., konateľ MG Group Slovakia s.r.o., a nachádza sa tam pečiatka uvedenej spoločnosti, rovnaký podpis s pečiatkou sa nachádza pri poznámke „Dohodu prevzal dňa“ s dátumom 11. októbra 2018. Túto Dohodu v mene konateľa spoločnosti Ing. L. M. podpísal obžalovaný, čo bolo potvrdené nielen výpoveďou svedkyne M. W. na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021, pred ktorou k jej podpísaniu a odovzdaniu došlo, ale aj samotným obžalovaným v rámci vyjadrenia sa k vykonaným listinným dôkazom, keď vyhlásil, že Dohodu podpísal i opečiatkoval pred pani W..

Podpísaniu Dohody predchádzalo podanie Žiadosti o poskytnutie finančného príspevku na podporu vytvárania pracovných miest pre UoZ/ZUoZ v rámci národného projektu „Cesta na trh práce 2“ - Opatrenie č. 1 podľa § 54 ods. 1 písm. a) zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Žiadosť“, č. l. 427 a nasl., zväzok č. II) zo strany MR Group Slovakia s.r.o. zo dňa 21. septembra 2018, ktorá bola adresovaná Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov a bola mu doručená v rovnaký deň. Jej predmetom boli tri pracovné miesta v prevádzke RelaxCentrum Pepekgymmix. Za zodpovedného pracovníka v položke č. 3 Žiadosti bol označený „W. L., JUDr.“ ako splnomocnenec spoločnosti. Žiadosť obsahuje pečiatku a podpis v mene MR Group Slovakia s.r.o., pričom tento podpis patrí obžalovanému, ktorý sa priamo k Žiadosti na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021 vyjadril, že ju podpísal, teda ani táto skutočnosť nezostala sporná. Prílohu Žiadosti tvoril Výpis z registra trestov na právnickú osobu MR Group Slovakia s.r.o. z 24. septembra 2018, Žiadosť o poskytnutie informačných a poradenských služieb pri výbere zamestnanca podľa § 42 zo strany MR Group Slovakia s.r.o. adresovaná Úradu zo dňa 20. septembra

2018 s podpisom a pečiatkou, Zámer vytvorenia pracovného miesta z 20. septembra 2018 s pečiatkou a podpisom, Zmluva o bežnom účte právnickej osoby alebo fyzickej osoby - podnikateľa MR Group Slovakia s.r.o. v Tatra banke, a.s. z 26. apríla 2018, Vyhlásenie žiadateľa k posúdeniu podmienok poskytnutia pomoci de minimis podľa Schémy pomoci de minimis na podporu zamestnanosti DM č. 16/2014 v platnom znení z 20. septembra 2018 s pečiatkou a podpisom za spoločnosť, Vyhlásenie žiadateľa k posúdeniu podmienok poskytnutia pomoci de minimis podľa Nariadenia Komisie (EÚ) č. 1407/2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc de minimis a Schémy pomoci de minimis na podporu zamestnanosti DM č. 16/2014 v platnom znení z 20. septembra 2018 s pečiatkou a podpisom za spoločnosť, Prehľad pomoci de minimis poskytnutej jedinému podniku (vrátane všetkých subjektov, ktoré spolu tvoria jeden podnik) počas príslušného fiškálneho roka a počas dvoch predchádzajúcich fiškálnych rokov, 5 x vyhlásenia žiadateľa MR Group Slovakia s.r.o. z 20. septembra 2018 (týkajúce sa najmä jeho záväzkov) s podpisom a pečiatkou spoločnosti v mene Ing. L. M., Žiadosť o vydanie potvrdenia adresovaná Úradu s podpisom a pečiatkou spoločnosti, Prevádzkový poriadok RelaxCentrapepekgyrmix z 1. septembra 2018, Zmluva o nájme nebytových priestorov z 30. apríla 2018, Výpis z obchodného registra z 26. apríla 2018, a iné dokumenty, ktoré boli podkladom pre následné uzatvorenie Dohody. Predloženie Žiadosti priamo zamestnankyni Úradu obžalovaným preukazuje výpoveď svedkyne Mgr. S. M. uskutočnená v prípravnom konaní dňa 4. septembra 2020 (č. l. 520, zväzok č. 3), ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021.

Za nesporné rovnako možno označiť predloženie Splnomocnenia z 10. októbra 2018 (ďalej len „splnomocnenie“, č. l. 377, zväzok č. II), oprávňujúceho obžalovaného na vykonávanie všetkých právnych úkonov, súvisiacich s podpisom dohody o poskytnutí finančného príspevku v rámci projektu „Cesta na trh práce 2“ - Opatrenie č. 1, a s tým spojenej agendy, ktoré splnomocnenie malo byť udelené zo strany Ing. L. M. ako konateľa spoločnosti MR Group Slovakia s.r.o. adresne „JUDr. W. L.“. Splnomocnenie bolo Úradu predložené 11. októbra 2018. Podľa výpovede svedkyne M. W. na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021 toto splnomocnenie bolo doložené samotným obžalovaným, nebolo podpísané či opečiatkované priamo pred ňou a obžalovaný v tejto súvislosti pred ňou s nikým netelefonoval.

Nesporná bola i skutočnosť, že obžalovaný následne uzatvoril v rámci realizácie projektu „Cesta na trh práce 2“ - Opatrenie č. 1 pracovné zmluvy so zamestnancami L. W., T. O. a W. B. (zmluvy uzatvorené dňa 16. októbra 2018, č. l. 33, 38, 169, zväzok č. I), čo bolo preukázané výpoveďami týchto svedkov. Všetky tri pracovné zmluvy obsahujú pečiatku spoločnosti MR Group Slovakia s.r.o. a podpis s označením zamestnávateľ, ktorý podpis patrí obžalovanému, ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021 vyhlásil, že ich podpísal menom Ing. M.. Svedok L. W. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, uskutočnenej dňa 28. augusta 2019 (č. l. 326, zväzok č. II), ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021, uviedol, že s obžalovaným komunikoval od počiatku, odkedy sa začal zaujímať o miesto maséra, obžalovaný s ním vykonal i pracovný pohovor a praktickú skúšku a uzavreli dohodu o pracovných podmienkach a ubytovaní, na základe čoho bola uzatvorená pracovná zmluva. Obžalovaný tieto skutočnosti nespochybnil a na hlavnom pojednávaní sa k prečítanej výpovedi nevyjadril. Svedkyňa T. O. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, uskutočnenej dňa 22. júla 2019 (č. l. 317, zväzok č. II), ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021, uviedla, že obžalovaný bol prítomný na výberovom konaní, predstavil sa ako šéf a výkonný riaditeľ spoločnosti a zadával jej pracovné úlohy, pracovnú zmluvu podpisovala taktiež s obžalovaným. Svedkyňa dodala, že obžalovaný robil pracovné pohovory aj s ďalšími záujemcami o prácu. Svedkyňa W. B. vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021 a zároveň bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, uskutočnená 22. júla 2019 (č. l. 304, zväzok č. II). Z výpovede označenej svedkyne vyplynulo, že s obžalovaným absolvovala pracovný pohovor pozostávajúci z teoretickej a praktickej skúšky. Uzavretie pracovnej zmluvy jej prisľúbil až od októbra 2018, k čomu napokon došlo 16. októbra 2018 s tým, že jej prideloval aj pracovné úlohy vrátane vyplňania dokumentov. Označené výpovede v uvedených súvislostiach nenamietal ani obžalovaný, dokonca na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021 sám potvrdil pridelovanie konkrétnych pracovných úloh svedkyňi B..

Pracovné zmluvy boli dňa 16. októbra 2018 uzavreté s tromi osobami napriek tomu, že Zmluva o nájme

nebytových priestorov medzi nájomcom - spoločnosťou MR Group Slovakia s.r.o. a prenajímateľom - Správa a prenájom bytov Bardejov s.r.o. zo dňa 30. apríla 2018, predmetom ktorej bol nebytový priestor na ulici Ťačevská 43 v Bardejove, slúžiaci ako miesto budúcej realizácie pracovnej činnosti, na ktorú mal byť finančný príspevok v rámci projektu „Cesta na trh práce 2" - Opatrenie č. 1 poskytnutý, bola vypovedaná konateľom subjektu Správa a prenájom bytov Bardejov s.r.o. Mgr. V. V. a mala skončiť dňa 30. septembra 2018 s povinnosťou odovzdať priestor do 5. októbra 2018 (č. l. 44, zväzok I). Dôvodom výpovede bolo neuhradenie nájomného. Vedomosť obžalovaného o výpovedi z nájmu nehnuteľnosti potvrdil svedok Ing. M. na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021, ktorý výpoveď obdržal v septembri a obžalovaného o nej informoval. Svedok sa vyjadril aj k ďalšiemu zabezpečeniu prevádzkových priestorov, v rámci ktorého poprel, že by s obžalovaným riešil predĺženie prevádzky na Ťačevskej ulici v Bardejove. Dodal, že so sťahovaním prevádzky na iné miesto nedal súhlas. Zo Zápisu zo stretnutia v advokátskej kancelárii JUDr. Ivana Savčáka zo dňa 14. novembra 2018 (č. l. 99, zväzok č. I) vyplýva, že problematické bolo aj užívanie nebytových priestorov na Partizánskej ulici v Bardejove.

Pokiaľ ide o samotné pracovné miesta a osoby, ktoré boli prijaté na požadované pracovné pozície, v tomto smere nebolo zo strany obžalovaného zabezpečené splnenie povinností vyplývajúcich jednak zo zákona, jednak zo samotnej Dohody (čl. II, bod 3.), keďže osoby neboli riadne prihlásené (zaregistrované) na poistné na povinné verejné zdravotné poistenie a sociálne poistenie, či povinné príspevky na starobné dôchodkové sporenie, ich pracovné zmluvy neboli v plnom počte predložené Úradu v zmysle Dohody a ako zamestnanci na príslušných pozíciách ani reálne nevykonávali dohodnutú prácu, resp. len čiastočne. K povinnosti prihlásiť zamestnancov do Sociálnej a zdravotnej poisťovne obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021 uviedol, že tak neurobil s poukazom na povinnosti Ing. M.. K pracovnej náplni v rámci svojej pracovnej pozície svedok L. W. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, uskutočnenej dňa 28. augusta 2019 (č. l. 326, zväzok č. II), ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021, uviedol, že bol prijatý ako masér, ale klientov nemal, pretože firma oficiálne nebola v prevádzke. Pracovný pomer ukončil v skúšobnej dobe, pretože obžalovaný nedodrжал sľub ohľadom prenájmu bytu, ktorý mal zabezpečiť. K výpovedi sa obžalovaný nevyjadril. Svedkyňa T. O. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, uskutočnenej dňa 22. júla 2019 (č. l. 317, zväzok č. II), ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021, uviedla, že náplňou jej práce malo byť vykonávanie pedikúry a kozmetiky, kvôli čomu sa aj zúčastnila výberového konania, no keď v polovici októbra 2018 nastúpila, išlo o úplne inú pracovnú pozíciu i miesto výkonu práce, a to na ulici Partizánskej v Bardejove, kde robila upratovačku. Odpracovala aj prvý novembrový týždeň a následne jej obžalovaný oznámil, že má dovolenku. Po dvoch týždňoch sa mala prihlásiť na Úrad, kde jej nechceli veriť, že je nezamestnaná. K výpovedi sa obžalovaný nevyjadril. Svedkyňa W. B. vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021 a zároveň bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, uskutočnená 22. júla 2019 (č. l. 304, zväzok č. II), z ktorých vyplynulo, že na konci septembra 2018 už pre obžalovaného pracovala, napriek tomu, že uzatvorenie pracovnej zmluvy jej prisľúbil až v októbri, pričom čakal na vyplatenie financií z eurofondov. Pracovnú zmluvu podpísala až 16. októbra 2018. Nastúpila na pracovné miesto manažéra a správcu objektu. Jej pracovnou náplňou bolo plánovať logistiku, objednávky a mala na starosti celú administratívu s prevádzkou. V rámci plnenia jej pracovných povinností mala pre obžalovaného vypísať doklady určené Úradu, pričom obžalovaný jej dal pokyn aj na ich podpísanie v mene konateľa spoločnosti MR Group Slovakia s.r.o. s tým, že ak ich nepodpíše, nedostane mzdu. V tejto súvislosti obžalovaný povedal, že ju prijal ako manažérku a tieto veci má teda administratívne riešiť. Keď doklady priniesla na Úrad, bolo jej povedané, že na to nebola oprávnená. Keď chcela dať výpoveď, obžalovaný jej povedal, že sa to nedá, pretože musí kvôli eurofondom zostať pracovať aspoň do 15. novembra 2018. Keď prišla za pani W. na Úrad, bolo jej povedané, že nie je prihlásená ani ona ako zamestnanec, ani firma. Tvrdenia svedkyne na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021 rozporoval obžalovaný, ktorý tvrdil, že svedkyňa nemala prístup k pečiatke spoločnosti, na Úrad ju poslal s pracovnou zmluvou a kvôli zmene nájomných priestorov. Výpoveď roztrhal z dôvodu, že v skúšobnej dobe nemusela svedkyňa podávať žiadnu výpoveď.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov od Dohody odstúpil oznámením označeným ako Odstúpenie od Dohody č. 18/34/054/454 zo 6. novembra 2018 (č. l. 218, zväzok č. I) adresovaným dotknutej spoločnosti s odôvodnením, že boli závažne porušené jej podmienky uvedené v čl. II bod 3.

nepredložením pracovných zmlúv a prihlášok na povinné poistenie a príspevky za zamestnancov. Keďže finančné prostriedky neboli do času odstúpenia poskytnuté, nebolo potrebné riešiť ich vrátenie. Odstúpeniu predchádzalo oznámenie Ing. M. (č. l. 119, zväzok č. I) o odňatí plnej moci obžalovanému, vystupujúcemu v mene jeho spoločnosti, titulom porušenia povinností a konaním nad rámec udelenej plnej moci, adresované Úradu. Predmetná plná moc podľa oznámenia nikdy obžalovaného neoprávňovala na uzatváranie pracovnoprávných vzťahov, úverových zmlúv, leasingov ani spotrebných úverov. Obžalovaným predložené doklady opatrené firemnou pečiatkou obsahovali sfaľovaný podpis konateľa, keďže sám Ing. M. žiadne oficiálne dokumenty nikdy nepodpísal. Na základe uvedeného bolo Ing. M. dňa 9. novembra 2018 podané trestné oznámenie na obžalovaného (č. l. 43, zväzok č. I).

Vzhľadom na uvedené je možné v tomto konaní považovať za nesporné (preukázané), že obžalovaný s cieľom získať finančné prostriedky od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov v rámci projektu „Cesta na trh práce 2" - Opatrenie č. 1 podal v mene konateľa spoločnosti MR Group Slovakia s.r.o. Ing. M. žiadosť o poskytnutie finančného príspevku spolu s prílohami, ktorá žiadosť bola podkladom pre schválenie finančného príspevku vo výške 29 203, 20 Eur, pozostávajúceho z príspevku z Európskeho sociálneho fondu vo výške 24 822, 72 Eur (85 %) a z príspevku zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky vo výške 4 380, 48 Eur (15 %), ktorý mal spoločnosti MR Group Slovakia s.r.o. byť poskytnutý na vytvorenie troch pracovných miest v objekte RelaxCentrum Pepekgytmix. Obžalovaný po schválení podanej žiadosti v mene konateľa spoločnosti MR Group Slovakia s.r.o. uzatvoril s Úradom dohodu o poskytnutí predmetného finančného príspevku a na tento účel Úradu predložil splnomocnenie, ktoré ho na takýto úkon malo oprávňovať. Napriek vypovedaniu zmluvy o nájme nebytových priestorov, ktoré mali slúžiť ako miesto realizácie pracovnej činnosti, zo strany prenajímateľa (z dôvodu neuhradenia nájomného), ďalej obžalovaný uzatvoril tri pracovné zmluvy s rôznymi osobami, tieto zmluvy však Úradu nepredložil a zamestnancov neprihlásil na povinné poistenie a príspevky, pričom im prideloval prácu nezodpovedajúcu príslušnej pracovnej pozícii, a v dôsledku porušenia povinností Úrad od dohody odstúpil. Uvedené skutočnosti nepopieral ani sám obžalovaný. Čo však v konaní spochybnil, bolo falšovanie podpisov konateľa spoločnosti zo strany jeho osoby i prijatých zamestnancov, konkrétne svedkyne W. B..

So spornými skutočnosťami sa odvolací súd vysporiadal nasledovným spôsobom:

Pokiaľ ide o falšovanie podpisov konateľa spoločnosti MR Group Slovakia s.r.o. Ing. M. na dokumentoch, ktoré boli podkladom pre uzatvorenie Dohody (Žiadosť s prílohami, Splnomocnenie), a na ďalších dokumentoch Dohodou vyžadovaných (pracovné zmluvy), je treba uviesť, že obžalovaný nespochybňoval samotné napodobovanie (falšovanie) podpisu vo vzťahu k žiadnemu z uvedených dokumentov. Jeho námietky a obhajoba smerovali skôr do tej roviny, že nešlo o konanie mala fidei (v zlom úmysle), čo odôvodňoval tým, že podpisovanie listín v mene konateľa bolo plne v súlade s jeho vedomím a vôľou, na základe ich vzájomnej dohody. Táto skutočnosť je zrejmá z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021, kde vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní pri výsluchu z 5. septembra 2019 (č. l. 259 - 266, zväzok č. II), pričom uviedol, že ku všetkému, čo v danej veci vykonal, mal súhlas Ing. M., a žiadnu listinu ani písomnosť nefalšoval. Mal záujem len riešiť dané záležitosti s plným vedomím Ing. M., pretože on si svoje povinnosti neplnil. Súhlasil, že obžalovaný ho môže podpísať v jeho mene, a mal vedomosť o všetkom. Obžalovaný vyhlásil, že takto podpísal všetky potrebné dokumenty vrátane splnomocnenia a pracovných zmlúv. Na dôkaz dodal, že uvedené skutočnosti dosvedčí aj manželka konateľa Ing. M., ktorá sa smiala, keď s ňou obžalovaný telefonoval a učil sa podpis jej manžela. Uviedol, že o daných skutočnostiach má fotodokumentáciu a je k nim aj komunikácia na sociálnej sieti HANGOUTS. Dôkazy v tomto smere však obžalovaný v konaní pred súdom prvého stupňa nepredložil. Tvrdenia obžalovaného vyvrátil svedok Ing. M., ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021, kde vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní na výsluchu dňa 26. septembra 2019 (č. l. 344 - 353, zväzok č. II), uviedol, že na dotknutých dokumentoch nie je jeho podpis, tlačivo na splnomocnenie mu obžalovaný poslal, ale on s ním nesúhlasil, čo obžalovanému povedal aj telefonicky. O Dohode nemal žiadnu vedomosť, e-mailly nečítal. Na takéto konanie obžalovanému jednoznačne nedal príkaz, nebol tým poverený z jeho strany, bola to iniciatíva výlučne obžalovaného. Rovnako podpisy na pracovných zmluvách neboli jeho a on ani nedal súhlas na prijatie zamestnancov. S financovaním z eurofondov svedok výslovne nesúhlasil, lebo na

takéto financovanie by potreboval aj vlastné peniaze, čím by mu vznikol záväzok. Vyjadrenia svedka Ing. M. potvrdila aj svedkyňa W., ktorá na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021 vypovedala, že pred odstúpením Úradu od Dohody Ing. M. doručil Úradu e-mail, v ktorom odňal plnú moc udelenú obžalovanému a uviedol, že obžalovaný nemal oprávnenie podpisovať Dohodu, pričom on sám nemal vedomosť o tom, čo obžalovaný za neho podpísal, a od Dohody chce odstúpiť. Odstúpenie sa podpisovalo osobne za prítomnosti Ing. M. i obžalovaného a ešte jednej osoby. Pri podpise si niečo vyčítali. O odňatí plnej moci obžalovanému svedčí aj e-mail zo strany Ing. M. adresovaný svedkyňi W. dňa 6. novembra 2018 (č. l. 42, zväzok č. I), v ktorom Ing. M. uviedol, že plná moc obžalovaného nikdy neoprávňovala na uzatváranie pracovnoprávných vzťahov, úverových zmlúv, leasingov a podobne, a že existuje dôvodné podozrenie, že boli predložené firemné doklady opatrené sfaľšovaným podpisom konateľa, pretože jeho osoba nikdy žiadne oficiálne dokumenty nepodpísala. Absenciu oprávnenia konať za Ing. M. sprostredkovane potvrdila i svedkyňa B. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní z 22. júla 2019 (č. l. 309, zväzok č. II), ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021.

Vzhľadom na uvedené, tvrdeniam obžalovaného o tom, že na uskutočnenie právnych úkonov súvisiacich s projektom eurofondov, vrátane podpisovania úradných listín, bol obžalovaný Ing. M. splnomocnený (či už ústne alebo písomne), neuveril ani odvolací súd, ktorý navyše dodáva, že konanie v mene inej osoby na základe plnej moci (generálnej alebo špeciálnej) sa za žiadnych okolností nerealizuje formou napodobňovania podpisu splnomocniteľa, práve naopak - z uskutočneného úkonu musí byť zřejmé konanie za iného. V opačnom prípade, ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného, platí, že koná vo vlastnom mene (§ 32 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ďalej len „Občiansky zákonník“). Preto aj v prípade, že by súhlas na vykonanie všetkých úkonov zo strany Ing. M. existoval, konanie obžalovaného spočívajúce v napodobňovaní jeho podpisu by nebolo v súlade so zákonom. Napokon treba podotknúť, že (reálne) splnomocnenie vzhľadom na charakter úkonov malo byť udelené písomne (§ 31 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Vo vzťahu k ďalším sporným skutočnostiam treba uviesť, že svedkyňa W. B. vo svojej výpovedi z prípravného konania, uskutočnenej 22. júla 2019 (č. l. 304, zväzok č. II), k podpisovaniu dokumentov v mene Ing. M. uviedla, že v mesiaci október 2018 jej obžalovaný dal vypísať papiere z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, ktoré už mal vypísané, ale daj jej ich prepísať. Keď ich mala vypísané a bolo potrebné doplniť podpis konateľa spoločnosti, obžalovaný jej povedal, aby papiere podpísala v mene Ing. M., že ide o ľahký podpis. Ukázal jej jeho podpis na malom papieriku a povedal, že ide o ľahké „S“ a on ako zástupca konateľa jej to dovoľuje, resp. že ak uvedené papiere nepodpíše, nedostane mzdu. Svedkyňa papiere podpísala a na pokyn obžalovaného ich odniesla na Úrad. Príslušná zamestnankyňa na Úrade sa jej pýtala, prečo ich priniesla svedkyňa, keď ich mal priniesť ten, kto podával Žiadosť, pričom uviedla, že v nich je treba ešte niečo doplniť, čo neskôr vykonal sám obžalovaný. Po predložení jednotlivých písomností (príloh k Žiadosti) svedkyňi táto vyhlásila, že na dokumentoch označených ako „Žiadosť o vydanie potvrdenia“; „Vyhlásenie žiadateľa k posúdeniu podmienok poskytnutia pomoci de minimis podľa Schémy pomoci de minimis na podporu zamestnanosti DM č. 16/2014 v platnom znení“ z 20. septembra 2018, „Vyhlásenie žiadateľa k posúdeniu podmienok poskytnutia pomoci de minimis podľa Nariadenia Komisie (EÚ) č. 1407/2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc de minimis a Schémy pomoci de minimis na podporu zamestnanosti DM č. 16/2014 v platnom znení“ z 20. septembra 2018 sa nachádza jej písmo a podpis za spoločnosť MR Group Slovakia s.r.o. Takisto na všetkých písomnostiach označených ako „Vyhlásenie žiadateľa“ z 20. septembra 2018 sa podľa vyjadrenia svedkyne nachádza jej písmo a podpis v mene konateľa uvedenej spoločnosti, okrem dvoch písomností, na ktorých je rukou napísané Ťačevská 43, BJ. Na písomnosti označenej ako „Zámer vytvorenia pracovného miesta“ z 20. septembra 2018 sa taktiež nachádza jej písmo a podpis v mene konateľa, okrem slov uvedených za slovami masér a pedikér. Svedkyňa dodala, že pečiatku spoločnosti jej poskytol obžalovaný. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021 svoju výpoveď z prípravného konania potvrdila, keď uviedla, že obžalovaný jej dal vypísať papier, mala to prepísať a odnieť Úradu, pretože je manažérka, má to robiť ona, že obžalovaný s takými vecami nebude robiť. Dal jej podpísať papiere menom Ing. M.. Výpoveď svedkyne B. spochybnil obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021, keď poprel, že by

svedkyňa mala prístup k pečiatke. Vo vzťahu k podpísaným dokumentom podľa neho svedkyňa fabulovala. Na Úrad ju poslal, ale bolo to s jej pracovnou zmluvou a aj za účelom oznámenia zmeny nájomných priestorov. Na druhej strane výpoveď W. B. potvrdil svedok Ing. L. M., ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021 vyhlásil, že ho pani B. kontaktovala takým spôsobom, že mala na neho kontakt cez pani X., ktorej predtým rozprávala, čo od nej obžalovaný chcel, konkrétne jej kázal podpisovať papiere v jeho mene, ktoré mali byť predložené Úradu, a potvrdil ju i svedok L. W. vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 28. augusta 2019 (č. l. 326, zväzok č. II), keď na otázku, či bol prítomný, keď svedkyňa B. podpisovala označené dokumenty, odpovedal, že svedkyňa podpisovala nejaké papiere na pokyn obžalovaného, ale aké, to nevedel uviesť, pretože ona mala na starosti administratívu a svedok sa do toho nemiešal, pretože jeho náplňou práce bolo niečo celkom iné.

Odvolaací súd uveril výpovedi svedkyne B. nielen s poukazom na výpovede, ktoré ju potvrdzujú, ale i s ohľadom na skutočnosť, že rozdiely v podpisoch, ktoré mali byť uskutočnené obžalovaným, a tými, ktoré realizovala svedkyňa, sú na dotknutých dokumentoch zreteľné rozpoznateľné aj ich porovnaním voľným okom, vizuálne. Je preto nepochybné, že obžalovaný v tomto smere konal spôsobom, ktorý mu kládla za vinu obžaloba. Odvolaací súd má za to, že o hodnovernosti svedkyne B. svedčí svojim spôsobom aj trestné oznámenie (č. l. 94, zväzok č. I), ktoré na obžalovaného dňa 16. novembra 2018 podala vo veci podozrenia z navádzania na trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listy, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. a vo veci podozrenia z prečinu nátlaku podľa § 192 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, ktorého obsah je totožný s jej výpoveďou v tej časti, ktorá sa týka pokynov obžalovaného k podpisovaniu listín a falšovaniu podpisu Ing. M..

Pokiaľ ide o úmysel obžalovaného, a to úmysel priamy, spočívajúci v tom, že páchatel' chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ten je v danej veci preukázaný v súvislosti s konaním obžalovaného, ktoré bolo premyslené a cielené, zamerané na získanie finančných prostriedkov predkladaním falšovaných dokladov. V tejto súvislosti odvolaací súd vzal do úvahy aj výpoveď svedkyne Mgr. F. G. z prípravného konania zo dňa 4. septembra 2020 (č. l. 529, zväzok č. 3), ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021, z ktorej vyplynulo, že svedkyňa ako spolusediaca pani W. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov obžalovaného videla viackrát, pretože chodil do ich kancelárie za pani W.. K obžalovanému uviedla, že bol strašne dotieravý, stále sa snažil presvedčiť pani W., že on má všetky papiere v poriadku. Obžalovaný sa jej nepáčil, oslovoval ich menami a tváril sa ako ich kamarát, pričom sa veľmi snažil, aby sa mu daný projekt schválil. Svedkyňa vyhlásila, že mala pocit, ako keby sa snažil ovplyvniť pani W., ale tá konala v súlade so svojimi povinnosťami.

Protiprávne konanie obžalovaného, ktoré smerovalo k dokonaniu trestného činu, bolo ukončené až odstúpením od Dohody, ku ktorému pristúpil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny z dôvodu neplnenia Dohodou vymedzených povinností, k čomu prispela aj iniciatíva Ing. M., ktorý o nedostatku oprávnenia konať v mene spoločnosti Úrad informoval, podal trestné oznámenie a napravil i pochybenia v súvislosti s pracovnoprávnymi vzťahmi. K dokončeniu skutku, teda k vylákaniu finančných prostriedkov, preto nedošlo, nie však z podnetu obžalovaného.

Z uvedeného je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný v úmysle vylákať finančné prostriedky z Európskeho sociálneho fondu a zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v celkovej výške 29 203, 20 Eur a v úmysle umožniť tak spôsobenie sprenevery alebo ich protiprávne zadržanie predložil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov falšované doklady (Žiadosť s prílohami, splnomocnenie), na základe ktorých uzatvoril Dohodu a pracovné zmluvy so sfalšovaným podpisom konateľa spoločnosti MR Group Slovakia s.r.o., a to aj napriek skutočnosti, že neplnil požadované podmienky (nájom priestorov, evidencia zamestnancov, predloženie potrebných dokladov a iné), pričom k jeho ďalšiemu konaniu a spôsobeniu väčšej škody, nedošlo len v dôsledku odstúpenia Úradu od Dohody a iniciatívy konateľa spoločnosti. Je teda možné uzavrieť, že obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu

so zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., oba v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., keďže k dokonaniu činu nedošlo.

K odvolacím námietkam:

Obhajobu obžalovaného ani odvolací súd nepovažoval za spôsobilú vyvrátiť skutočnosti, ktoré sa mu kladú za vinu, a rovnako ako súd prvého stupňa, jej neuveril. Pokiaľ ide o odvolacie námietky, tieto Najvyšší súd hodnotí ako všeobecné, nekonkrétne vo vzťahu k vytýkaným vadám, odrážajúce v prevažnej miere názor obžalovaného na výsledok konania, ktorým bolo uznanie jeho viny a uloženie trestu. Obžalovaný sa cíti nevinný, má za to, že neboli naplnené znaky skutkových podstat trestných činov, pričom predkladá vlastné skutkové a právne závery. V tejto súvislosti však treba dodať, že skutočnosť, že rozhodnutie súdu nie je v súlade s predstavami obžalovaného, nie je samo osebe dôvodom na to, aby mu odvolací súd vyhovel. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je plne v súlade so zákonom a je vecne správne. Odvolací súd nesúhlasí ani s názorom obžalovaného na to, že v konaní neboli zabezpečené dôkazy svedčiace v jeho prospech. Orgány činné v trestnom konaní sú v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie, pričom dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Odvolací súd nevzhladol také nedostatky v postupe orgánov činných v trestnom konaní a následne súdu, ktoré by oprávňovali na konštatovanie, že sa dotknutou zásadou trestného konania neriadili dôsledne alebo vôbec. K otázke motívu treba doplniť, že tento je zrejmy z vykonaného dokazovania, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný chcel získať finančné prostriedky, ktoré mu chýbali a ktoré bol nútený si požičiavať, takže ani v tomto smere nie sú odvolacie námietky opodstatnené.

Obžalovaný ďalej v odvolaní súdu vytkol nerešpektovanie zásady in dubio pro reo. V tejto súvislosti Najvyšší súd uvádza, že aplikácia tejto zásady prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Odvolací súd je toho názoru, že vo veci boli vykonané všetky dôkazy, ktoré umožňujú objektívne posúdenie stavu veci, a v konaní neexistovala dôkazná núdza. Po vykonanom dokazovaní nevznikli pochybnosti o dokazovaných skutočnostiach. Vina obžalovaného bola jasne preukázaná dôkazmi, ktoré vytvárajú dostatočný a objektívny obraz o jeho konaní zakladajúcom trestnoprávnu zodpovednosť a sú jednoznačným svedectvom o jej vine. Odvolací súd nevzhladol žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný konal tak, ako sa mu obžalobou kládlo za vinu. V konaní neboli produkované dôkazy, ktoré by hodnoverne preukazovali opak a obžalovaný ani niektoré rozhodujúce skutočnosti nepopieral.

Pokiaľ ide o návrhy na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní, obžalovaný nepredložil žiaden konkrétny návrh, v odvolaní vyslovil len požiadavku na zopakovanie už vykonaného dokazovania, čo však odvolací súd vzhľadom na výsledok konania nepovažoval za potrebné, a stotožnil sa aj s postupom súdu prvého stupňa, ktorý odmietol návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021 z dôvodu preukázania podstatných okolností už skôr vykonanými dôkazmi (§ 272 ods. 3 Tr. por.). Odvolací súd má za to, že skutkový stav bol dostatočne zistený a objasnený v rozsahu potrebnom na rozhodnutie.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd považuje obhajobu obžalovaného za nepresvedčivú a odvolacie námietky za neopodstatnené.

K trestu:

Pri ukladaní úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere troch rokov súd prvého stupňa v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. vychádzal z trestnej sadzby určenej pre trestný čin najprísnejšie trestný, teda podľa §

225 ods. 4 Tr. zák. v rozmedzí tri až desať rokov, pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol i na mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktorých pomer považoval v tomto prípade za vyrovnaný s ohľadom na existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. (obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život) a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. (obžalovaný spáchal viac trestných činov). Trest odňatia slobody podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmiennečne odložil a zároveň obžalovanému uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, pretože vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žil a pracoval, a na okolnosti prípadu, mal za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Skúšobná doba bola obžalovanému určená v súlade s § 51 ods. 2 Tr. zák. na tri roky a bola mu uložená povinnosť podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. dostaviť sa v priebehu skúšobnej doby jedenkrát mesačne na kontrolu k probačnému a mediáčnému úradníkovi (ustanovenie § 51 ods. 4 Tr. zák. povinnosti pri podmiennečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody určuje len demonštratívne) a podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. strpieť nad sebou jeho kontrolu. Odvolací súd poznamenáva, že vo výroku o treste je nesprávne uvedené ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. (správne malo byť § 41 ods. 1 Tr. zák.), ktoré sa na danú vec nevzťahuje a de facto nebolo ani aplikované (jeho aplikácia by znamenala zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného o jednu tretinu), ide teda len o písársku chybu odstrániteľnú postupom podľa § 174 Tr. por.

Čo je však potrebné súdu prvého stupňa v súvislosti s ukladaním trestu vytknúť, je vyhodnotenie existencie poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v tom, že obžalovaný pred spáchaním trestných činov viedol riadny život. Odvolací súd je toho názoru, že Výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (č. l. 561, zväzok č. 3), ktorý bol prečítaný ako listinný dôkaz na hlavnom pojednávaní dňa 4. júna 2021, nesvedčí o tom, že by obžalovaný v minulosti viedol riadny život. Z označeného výpisu je zrejmé, že v období od 18. novembra 2017 do 3. decembra 2020 bolo vo vzťahu k obžalovanému evidovaných jedenásť priestupkov, z ktorých väčšina súvisí s porušením pravidiel cestnej premávky (najmä rýchlosť, nerešpektovanie dopravnej značky, porušenie zákazu státi), v jednom prípade so škodovou udalosťou, pri maximálnej udelenej pokute 300 Eur, a jeden z priestupkov sa týka úmyselného spôsobenia škody na cudzom majetku krádežou, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť 23. júna 2018 v predajni čerpacej stanice Shell. Pri takejto bilancii priestupkov spáchaných obžalovaným v období troch rokov podľa názoru odvolacieho súdu nemožno hovoriť o vedení riadneho života, hoci žiaden záznam v registri trestov nemá. Navyše samostatným šetrením odvolacieho súdu bolo zistené, že obžalovanému priestupky v evidencii naďalej pribúdajú (ďalší záznam sa týka priestupku z 12. marca 2021). Poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že páchatel' pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, je v zmysle prevažujúcej rozhodovacej praxe súdov možné priznať len v prípade, ak páchatel' dodržiaval právny poriadok, plnil si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti (voči zamestnávateľovi, rodine a pod.), nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spoluzitie, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. Pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti preto nestačí len zistenie, že páchatel' dosiaľ nebol súdne trestaný.

Napriek odlišnému názoru Najvyššieho súdu na uvedenú otázku, tento, vzhľadom na skutočnosť, že opravný prostriedok podal sám obžalovaný, pri rešpektovaní zásady zákazu zmeny k horšiemu (zásada zákazu reformatio in peius), nebol oprávnený zmeniť výrok o treste v neprospech obžalovaného. Vylúčením poľahčujúcej okolnosti by totiž došlo k zmene pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, v dôsledku ktorej by muselo dôjsť k úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. (zvýšenie dolnej hranice o jednu tretinu), čo by pre obžalovaného v konečnom dôsledku znamenalo, že by mu nemohol byť uložený podmiennečný trest odňatia slobody a trestná sadzba pre ukládanie trestu odňatia slobody by sa pohybovala v rozmedzí päť rokov a štyri mesiace až desať rokov. Predmetná zásada predstavuje jednu z esenciálnych zložiek práva na spravodlivý súdny proces a je budovaná na princípe, že postavenie obžalovaného sa nemôže zhoršiť tým, že využije svoje právo na podanie opravného prostriedku. Táto zásada garantuje možnosť napadnúť rozhodnutie súdu v čo najširšom rozsahu bez obáv z rizika zhoršenia vlastnej situácie, pričom za zmenu rozhodnutia v neprospech obžalovaného je nutné považovať každú zmenu v ktoromkoľvek výroku, pokiaľ zhoršuje jeho situáciu a priamo sa ho dotýka.

Na dôvažok Najvyšší súd dopľňa, že obžalovaný, hoci výrok o treste napadol spolu s výrokom o vine, vo svojom odvolaní neformuloval žiadne konkrétne výhrady voči uloženému trestu, preto sa v tejto časti námietkami obhajoby súd nezaoberal.

Uzavrúc predchádzajúce úvahy má odvolací súd za to, že v prejednávanej veci nedošlo k namietaným pochybeniam podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. a napadnutý rozsudok je vecne správny. V konaní odvolací súd nezistil ani nedostatky, ktoré by s ohľadom na preukázané skutočnosti odôvodňovali podanie dovolania.

Na základe vyjadreného Najvyšší súd rozhodol jednomyseľne tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.